

Obsah

Předmluva	9
Úvod	13
§ 1. Pojem transcendentální filosofie	13
§ 2. Důsledky	16
§ 3. Předběžné rozdělení transcendentální filosofie.	19
§ 4. Orgán transcendentální filosofie	22

První hlavní oddíl O principu transcendentálního idealismu

První oddíl	
O nutnosti a povaze nejvyššího principu vědění	27
Druhý oddíl	
Dedukce samotného principu.	34
Vysvětlivky	37
Obecné poznámky	44

Druhý hlavní oddíl Obecná dedukce transcendentálního idealismu

Úvodní poznámka	49
A. Já je jakožto Já neomezené tím, že je omezováno.	53
B. Já je omezené jen tím, že je neomezené.	54

Třetí hlavní oddíl Systém teoretické filosofie podle zásad transcendentálního idealismu

Úvodní poznámka	59
I. Dedukce absolutní syntézy obsažené v aktu sebevědomí	61
II. Dedukce středních článků absolutní syntézy	65
Úvodní poznámka.	65

První epocha

Od původního počítku k produktivnímu názoru	69
A	
Úkol: vysvětlit, jak Já dospívá k tomu, že se nazírá jako omezené.	69
Řešení	69
Dodatky	74
B	
Úkol: vysvětlit, jak Já nazírá samo sebe jako pocitující	78
Vysvětlení	78
Řešení I	79
[Řešení] II	83
C	
Teorie produktivního názoru	89
Úvodní poznámka	89
[Řešení] I. Dedukce produktivního názoru	93
[Řešení] II. Dedukce matérie	100
Důsledky	103
Obecná poznámka k první epoše	107

Druhá epocha

Od produktivního názoru k reflexi	111
Úvodní poznámka	111
D	
Úkol: vysvětlit, jak Já dospěje k tomu, že nazírá samo sebe jako produktivní	112
Řešení I	112
[Řešení] II	116
[Řešení] III	120
[Řešení] IV	136
[Řešení] V	145
Obecná poznámka k druhé epoše	146

Třetí epocha

Od reflexe k absolutnímu aktu vůle	149
I	149
II.	153
III	157
IV	163
Obecná poznámka ke třetí epoše	166

Čtvrtý hlavní oddíl

System praktické filosofie podle zásad transcendentálního idealismu

Věta první

Absolutní abstrakce, tj. počátek vědomí, dá se vysvětlit pouze jako sebeurčování, čili tím, že inteligence jedná vůči sobě samé.	174
Důsledky	175

Věta druhá

Akt sebeurčení čili svobodné jednání inteligence vůči sobě samé je vysvětlitelný pouze z určitého jednání inteligence mimo ni.	181
Dodatky	192

E

Úkol: vyložit, čím se našemu Já stává chtění opět objektivním.	196
Řešení I	196

Věta třetí

Chtění směřuje původně nutně k vnějšmu objektu.	197
A.	200
B.	202
[Řešení] II	209
Dodatky	219
[Řešení] III	225
A.	227
B.	229
C.	229

F

Úkol: vysvětlit, jak si Já může být vědomo původní harmonie subjektivna a objektivna.	239
Řešení I	239

Pátý hlavní oddíl

Hlavní věty teleologie podle zásad transcendentálního idealismu

[Řešení]

II [úkolu F]	247
------------------------	-----

Šestý hlavní oddíl

Dedukce všeobecného orgánu filosofie čili hlavní věty filosofie umění podle zásad transcendentálního idealismu

§ 1. Dedukce uměleckého výtvoru vůbec.	251
§ 2. Charakter uměleckého výtvoru.	257
§ 3. Důsledky	261
Obecná poznámka k celému systému	266
Ediční poznámka	270